

Mindretallet indrømmede, at Skattetrykket i adskillige Kommuner er særdeles haardt, og at det var rimeligt at søge en Lettelse tilvejebragt for saadanne, indtil Skatteproblemet maatte foreligge belyst; men Mindretallet fandt det ikke nødvendigt i den Anledning at gennemføre det foreliggende Forslag og heller ikke betimeligt, da Forslaget som en foreløbig Hjælp til de daarligst stillede Kommuner led af den Skavank, at det i visse Tilfælde gav Kommuner meget store Tilskud, skønt deres Beskatning baade paa fast Ejendom og personlig Indkomst laa væsentligt under Gennemsnittet, medens derimod Kommuner, hvis Beskatning laa langt over Gennemsnittet, ikke fik procentvis nær saa stor en Lettelse af deres Udgifter.

Det vilde efter Mindretallets Anskuelse være betænkeligt som Princip for en vedvarende Udligning at yde Statstilskud netop til de Kommuner, der er daarligt stillede, men naar hele Skatteproblemet skulde undersøges fra Grunden ved en Kommissionsbehandling, maatte man finde det forsvarligt, indtil en saadan var foretaget, at yde Støtte til de Kommuner, hvor Skattetrykket er virkelig haardt.

Ud fra disse Synspunkter stillede de Konservative i begge Ting *Ændringsforslag* om at indskrænke Lovforslaget til 2 Paragraffer. Den ene gik ud paa, at der af Statens løbende Indtægter for 1937—38 blev stillet *12 Mill. Kr.* til Raadighed for Uddeling til de *daarligst stillede Kommuner* i Finansaaret 1936—37 efter Reglerne i Lov af 7. April 1936 om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne i Finansaaret 1935—36 (Aarvog 1935—36, Side 215). Den anden Paragraf bemyndigede Indenrigsministeren til at drage Omsorg for, at den af Finansministeren nedsatte Kommission angaaende Skatte-spørgsmaal tillige kom til at behandle Spørgsmaalene om Byrdefordelingen imellem Kommunerne indbyrdes og mellem Stat og Kommune.

Ændringsforslaget forkastedes i Folketinget med 71 Stemmer imod 15, i Landstinget med 37 Stemmer mod 10.

Om Venstres Ændringsforslag (se nedenfor) udtalte det konservative Mindretal i Folketinget, at det billigede dets Hovedprincip: Overførelse til Staten af de Kommunerne ved Lovgivningen paalagte Udgifter, men ikke kunde stemme derfor, da gennemgribende Ændringer først burde foretages, naar hele Skattespørgsmaalet er tilbørligt sagligt undersøgt.

Venstre henviste først til, at Partiet ofte havde givet Udtryk for den Opfattelse, at der nødvendigvis maatte ske baade en *Nedsættelse* af de kommunale Udgifter og en *Omfordeling* af disse mellem Stat og Kommune og mellem Kommunerne indbyrdes; dette fremgik allerede af, at Kommuneskatterne androg henholdsvis 7,8, 9,4 og 12 pCt. i Hoved-